

Bordtale ved regjeringens middag til ære for
H.M. Dronning Elizabeth II og H.K.H. Hertugen av Edinburgh
på Akershus Slott den 7. mai 1981

Deres Majestet, Deres Kongelige Høyhet,

Vi har, med glede og stolthet, sett frem til æren av
å ønske Deres Majestet og Deres Kongelige Høyhet velkommen
til Norge.

Dette statsbesøk vil bidra til å understreke de vel-
etablerte vennskapsbånd som knytter våre folk og regjeringer til
hverandre. Det hersker overhodet ikke tvil om at våre to land
er sterkt opptatt av å opprettholde den nære kontakten og
forbindelseslinjene over Nordsjøen.

De varme forbindelser mellom våre land går langt tilbake
i vår historie. Ikveld skal jeg bare henvise til historien
to ganger. For det første, at handelsavtalen mellom Norge og
England som ble undertegnet i 1217 er den eldste avtale av
sitt slag i våre to land. For det annet, at det er fra ekte-
skapet inngått mellom Prinsesse Anne av Danmark-Norge og
Kong Jakob VI av Skottland at alle senere britiske monarker
nedstammer.

Nærmere vår egen tid har enda sterkere bånd knyttet våre
kongehus og våre to land sammen. Disse bånd har aldri vært så
betydningsfulle som de var i de mørke årene under den annen
verdenskrig når Deres Majestets landsmenn, som våre våpenbrødre,
utviste en enestående gjestfrihet, som vi aldri glemmer, til
Hans Majestet Kong Haakon, til Hans Majestet Kongen, til den
norske regjering i eksil og til tusener av nordmenn i de
væpnede styrker og handelsflåten.

I sin tale på Slottet tirsdag henviste Hans Majestet Kongen
til denne solidaritet i sin kommentar til den internasjonale
situasjon, ^v Jeg vil dessuten gjerne få understreke våre tosidige
forbindelser og det felles grunnlag vi har når det gjelder noen
av de mere sentrale spørsmål vi står overfor hjemme i våre to
land.

og understreket våre forpliktelser innen Den Atlantiske Allianse i be-
strebelserne mot et troverdig forsvar og en ekte avspenning.

Innenriks kan ingen oppgave fortjene å prioriteres høyere enn våre bestrebelser for å bedre livsvilkårene og næringsgrunnlaget for våre folk. På dette området er våre problemer til dels de samme, især sett i sammenheng med økonomisk stagnasjon, inflasjon og arbeidsløshet. Synspunkter på hvordan disse problemene kan løses vil være forskjellig i de enkelte land. Men jeg tror vi er enige om at målet er å skape et samfunn med arbeid for alle, især for de unge generasjoner som skal føre våre samfunn videre. De må ikke miste troen på at våre demokratier kan skaffe folk muligheter til et meningsfylt arbeid. Jeg tror vi også er enige om at vi vanskelig kan løse problemene hver for oss og at et utvidet og målrettet internasjonalt samarbeid er nødvendig.

Petroleum er nok et annet viktig område som åpner adgang til fruktbart bilateralt samarbeid, som gjenspeiler vårt nabo-forhold og det felles ansvar vi har for å verne om arbeidstakere og miljøet.

Denne nye innsatsen i olje og gass reduserer på ingen måte betydningen av vårt samarbeid på mange av de mere tradisjonelle områder som for eksempel skipsfart og handel. Det Forente Kongerike har lenge stått som en av våre aller viktigste handelspartnere og denne stilling er blitt forsterket i de senere år.

På skipsfartssektoren foregår det en konstant utveksling av opplysninger og idéer. Sikkerhet til sjøs er et begrep begge land forstår og respekterer. Alexander Kielland-ulykken var derfor så meget mere tragisk. Vi må gjøre alt vi kan på begge sider av Nordsjøen for å utelukke enhver mulighet for at en slik ulykke skal inntreffe igjen.

Akkurat på samme måte som vi har et nært samarbeid til sjøs, både når det gjelder skipsfart og "offshore-industrien", har vi nære forbindelser på de sosiale og kulturelle områder hvor det foregår hyppige utvekslinger begge veier. Som T.S. Eliot skrev: "Kultur kan ganske enkelt beskrives som det som gjør livet verd å leve." I begge våre land ønsker vi at livet skal være verdt å leve og samtidig at det skal være verdt det for alle.

Her i Norge er vi så heldige å ha hos oss British Council med dets aldri sviktende hjelpsomhet. Vi har også det levende og skapende Britisk Institutt ved Oslo Universitet som gjør meget for å fremme forskning på områdene engelsk litteratur og

språk samt britiske kulturtradisjoner.

Vi håper at dette statsbesøket vil være en kilde til mange hyggelige minner. Måtte vennskapsbåndene mellom våre to regjeringer og folk stadig vokse seg sterkere!

Med disse ord løfter jeg mitt glass for det britiske folks lykke og fremgang og utbringer en skål for Hennes Majestet Dronningen, Hans Kongelige Høyhet Hertugen av Edinburgh og den britiske Kongefamilie.